

అనువాదిత కెత్త

“నీనోబ్బులు తృప్తియే కాణద హంగసు మేఱలా! ఈ వరేగి నమ్మ పుట్టి కాలు కుడియోల్ల, తెల్కగి కడ్డియంద్దాళి అంత అఖ్యతిద్దు. ఈగ లుల్చు హోడితెల్లియి. నిమ్మ జాతినే అప్పు...” అవను శిదిమిదిగొళ్ళుత్తా హేళిద.

“మగువిన అద్వ్యవేస్తబేకు, ననగిదు హోళియితు. ముందిన ఫీడింగోనింద ఇదు సల్లదు, సల్లదు, సల్లదు!” ఎన్నుత్తూ మేఱలా దడబడసే మగువన్న ఎత్తిచోండు భుసుగుడుత్తూ మేట్లిలగళను ఘత్కతూడిదలు. అధ్యక్ష హిందియి అవనస్సే నేందుత్తూ, “ఆల్చిచాఫ, మగు ఈగప్పే కుడిదిద్ద హాలిగే ఆ దరిద్ర మేఱవన్న సేరిసిరలిల్ల తానే?” ఎందు కేళిదశ్శు.

“అదక్కు సేరిసిద్దే కణే మేఱలా! ఈ బారి స్వల్ప హేచ్చిన డోజే సేరిసిద్దే. ఏనిగా?” ఆల్చిచాఫ ప్రతిభటిసిద.

“నీను ఖండిత మనుష్ణనల్ల ఆల్చిచాఫ!!” మగువన్న చిగియాగి అట్టిచేళ్చుత్తా నిదుసుయ్యలు మేఱలా. అవశ్శు సిట్టినింద కంటిసుత్తిద్దులు.

అవశ్శుతను కేస్టేగే హోడిఫేనోలో ఎబుతే ఆల్చిచాఫన ముఖ వివణవాయితు. అవను అవళిగి బీరళన్న తోరిసుత్తా, “నన్న మాతు ననషిదు మేఱలా. నమ్మ రాజ్యదల్లి ఎల్లి బేకాదరూ ఆరోగ్యవంత మగువిన స్వధో నడెయిలి. నమ్మ పుట్టి మోదలనెయవళాగి గెల్లదిద్దరే కేళు! బేకాదరే ఈగలే మగువిన తూక నోడు. తక్కడ తరలే?”

“అయ్యు తన్న!” మగువన్న కేళగే ఎత్తిచోండు బండశ్శు మేఱలా. నడుకోణేయల్లిద్ద మేజిన మేలే మగువన్న మలిగి అదర ఒందోందే ఒట్టిగళన్న కళచెలాడిదశ్శు. మగు ఈగ నగ్గవాగిత్తు.

మగు ఎరడే దినగళల్లి ఒందు ఆరోగ్యవంత నాయి మరియంత మ్యుక్కే తుంబిచేందిద్దు నోడి అవరిగి ఆళ్ళయివాయితు. ఎదుగుడు కాణుత్తిద్దల్లి ఈగ కోబ్బు తుంబిచేండు పుట్టి ఈగ పుట్టి విపాయియంత కాణేసుత్తిద్దులు. హోట్టె దప్పగాిత్తు. ఆదరే క్షేకాలుగళు మాత్ర కోబ్బున లుండెగాలిగే కిస్కిసిద కడ్డిగళంత ఒచ్చతువాగి కాణేసుత్తిద్దవు.

“పుట్టియ హోట్టె నోడు మేఱలా! తెల్కనే రోమగళూ కాణేసుత్తివే!” అవన్న నేఁవరిశలు ఎంబంతే అవను క్షేయన్న ముందాళ్ళే చాచిద. మేఱలా కూడ ముందే బగి నోడిదశ్శు. హళది వణిద తెలు రేవ్వేయంత రోమగళు ఎద్దు కాణుత్తిద్దవు.

“ఆల్చిచాఫ... నీను క్షే హింతెగి!” హడే ఎత్తిద నాగర హావినంత మేఱలా పూత్తారిసిదశ్శు. ఆల్చిచాఫ ఒమ్మేలే క్షే హింతెగిద.

“మేఱలా, రాజపాక మనుష్యరిగి ఆరోగ్యకరవల్ల ఎందు నీను తీళదుకేందిద్దే అల్ల? కళేద వణి నమ్మ జేను ఇళువరి అధ్యక్షధా ఏకే కడిమేయాగిత్తు ఎందు ఈగ హేళుతేనే కేళు: నమ్మల్నిన జేను పేట్టిగేగళల్లి నూరు పేట్టిగేగళన్న నాను రాజపాకక్కేందే ముడిపాగిట్టద్దే!”

“చినంద్చి?” మేఱలా దిగ్గుమేగోండశ్శు.

“నినగి గొత్తిల్లదంతే నాను ఇదన్న మాడుత్తులే బరుత్తిద్దే మేఱలా. ఈ వరేగి ఇదన్న నినగి హేళలు నాను హింతెగియుత్తిద్దే... నిన్న ఎదురు అవహాస్యక్షేడగాబారదెందు అప్పే...”